

Ordføreren (Bjssen): Jeg kan meget godt forstaa, at det ærede Medlem fra Aarhus (Singerslev), der har erklæret at ville stemme mod det foreliggende Lovforslags Vedtagelse af Folkethinget, har fundet sig foranlediget til at knytte en Motivering til denne sin Afstemning, hvorved han altsaa, jeg skjønner ikke rettere, i Principet kommer til at modsætte sig Arbeidet for Gjennemførelsen af en Sag, som jo bitterlig bæres oppe af stærke og meget udbredte Interesser. Det ærede Medlem fandt derfor ogsaa Anledning til at udtale, at der i Lovforslaget var et væsentligt, vigtigt og stort Antal Bestemmelser, som han fuldt ud kunde slutte sig til; men der var dette ene Hovedpunkt, nemlig Lovforslagets Bestemmelse om en mellemkommunal Betsatning, baseret paa en personlig Skat, som han ikke billigede, og han fandt derfor, at der var tilstrækkelig Grund til at modsætte sig Lovforslagets Vedtagelse. Jeg skal nu lade denne Betragtning staa ved dens Værd, om man virkelig tror, at Uenigheden paa et saadant Punkt af Lovforslaget vil være tilstrækkelig til overhovedet ved sin Stemmegivning at ville medvirke til, at det hele Arbejde for Sagen maa standse; men det ærede Medlem kom med en enkelt Oplysning idag, som ikke saa tydeligt har foreligget før, og det giver mig Anledning til nogle ganske korte Bemærkninger. Han oplyste nemlig ved sine Udtalelser, at der ogsaa i det lille Mindretal, hvortil han har sluttet sig, er delte Meninger, forskjellig Opfattelse af det Punkt, hvorom Uenigheden har dreiet sig i det Hele taget. Det ærede Medlem fra Lyngby (Kosen) udtalte nemlig forleden Dag, at det var Næringskatten som saadan, at han ønskede, at man skulde vende tilbage til. Det ærede Medlem fra Aarhus stiller sig nu fra sin Kollega i det Punkt, idet han gør gjældende, at det ikke er den Næringskat, han ønsker, men en, om jeg saa maa kalde det, kombineret Indtægts- og Næringskat, en Tante, som han synes at hente fra det nyeste norske Forslag angaaende denne Sag. Den norske Lovgivning har vistelig en stor Autoritet, ogsaa for mig, men dog ikke i den Grad, at jeg vilde sværge til ethvert Punkt, denne Lovgivning indeholder, og navnlig er her Forhold, som jeg ingenlunde vil anbefale at efterligne hos os. En Næringskat som saadan har jeg tidligere tilstrækkelig skarpt udtalt mig imod, fordi den ikke hviler paa Skatteevnen, men der er dog en rationel Grund, hvorpaa en saadan Skat kan bygges, og det er nemlig, naar man betragter Skatten ikke som Noget, der ubetinget burde hvile paa Skatteevnen, men derimod ogsaa som et Bederlag for

Kommunens Veie og Institutioner, hvad enhver Næring jo maa forudsættes at udøve. Vil man altsaa betragte en Skat som et saadant Bederlag, blot fordi man overhovedet driver Næring i en Kommune, er ganske vist Næringskatten i sin Renhed, som saadan, fra dette Synspunkt betragtet, reddet. Jeg tror, det er i og for sig en forfærdig Basis at bygge en Skat paa, thi allerede det, at der drives Næring og føres Virksomhed i en Kommune, er en saa stor Fordel for denne Kommune, at den ikke derfor alene behøver noget Bederlag, men det ærede Medlem kom nutil en anden Definition paa den Næringskat, han maatte ønske; det var en Næringskat, baseret paa den Indtægt, Næringen giver, og i denne Stikelse, i denne nye Belysning, forekommer det mig nu, at der er Anledning til at gjøre den ærede Forsamling og ogsaa Offentligheden udenfor opmærksom paa, hvad dette vil føre til. Det vil jo ikke være andet end dette, at beskatte Indtægten af Næringen dobbelt — det er Meningen — ligesom man overfor Formuen erkjender, at der er Anledning til en delvis dobbelt Betsatning. Hvad enten man kommer til at beskatte den uproduktive Formue eller blot til Betsatning af Indtægten af Formuen, vil man ad begge Veie føres til en delvis dobbelt Betsatning af Formuen. Det har man været enig om her, idet Formuen som saadan har en saadan Styrke og en saadan Skatteevne fremfor al anden Indtægt, at det kan være rimeligt. Men at gaa det Skridt videre, som det ærede Medlem fra Aarhus nu anbefaler, ligeledes at lægge en dobbelt Betsatning paa Indtægten af Næringen, anser jeg for at være saa urigtigt, at jeg ikke kan forstaa, at det ærede Medlem kan finde Hvile i den Betragtning. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) udtalte nu, at han vilde afholde sig fra at stemme; det er jo altid et noget svagt Standpunkt at indtage. Jeg skal imidlertid ikke gaa videre i Rette med det ærede Medlem desangaaende. Jeg tror dog vistnok, at det ærede Medlem kunde risikere at give det foreliggende Lovforslag sin Stemme uden derfor at udsætte sig for, at det i den Stikelse, hvori det nu foreligger, skulde blive endeligt gjældende Lov. Jeg tror nok, at han kunde løbe denne Risiko, og det saa meget mere, som Flertallet jo selv har udtalt, at der er adskillige Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag, som det maatte ønske bleve modificerede paa en eller anden Maade, naar man underkastede det en nyere Prøvelse i Detaillerne. Altsaa Flertallet venter slet ikke, at dette Lovforslag saaledes Ord til andet, som det her